Sayı: 58

Amcabey

— Avrupayı ziyaret hazırlığımız uzun sürdü...
— Tabiî!.. Gideceğimiz yerde kendimizi beğendirmek lâzım!..

İstilâya Hazırlanırken..

Olaylara kısaca göz atalım bu hafta:
İkinci cephe yine gelmekte en ön safta!..

Kanadalı kıt'alar geldi İngiltereye,
Bütün cihan soruyor bu sefer de nereye?..

Acaba Fransaya, yoksa Balkanlara mı?..
Dünyamız boyanacak yine al kanlara mı?..

General Ayzenhover geldi İngiltereye,
Bütün cihan soruyor bu sür'atle nereye?..

Mareşal Teder olmuş muavin Ayzenhovere,
Yığılmış tank, top, tüfek, askerler hep Dover'e!

Uçaklar bombalarken durmadan Fransayı,
İngilizler diyorlar: «Bu aylar zafer ayı!».

«Taşıdık Avrupaya Hind'i ve Kanadayı,
«Görelim, bize çatan o hangi kabadayı?..

«Milyarlar harcıyarak hazırlandık savaşa,
«Aman vermiyeceğiz ne kuyruğa, ne başa!..»

Amcabey der ki: Yaman cihanın hali yaman,
Ne zaman tükenecek artık bu harp, ne zaman?.

Taksim, O han:

— Geçen gün oturdum, bir şiir yazdım. Bir suretini de size gönderiyorum. Kendim yazdığım halde ben bu şiirden bir mâna çıkaramadım. Bakalım siz bir şey anlıyacak mısınız?

A. — Tekrar tekrar okudum, ben de bir mâna çıkaramadım bayım. Mecmuaya basıp bir yol da karilerime okutayım dedim ama, ne olur ne olmaz, eseriniz bay Nurullah Atacın gözüne çirkin de sizi şiir kralı diye âlem ilân ediverir, korkusile vazgeçtim!..

İzmir, Fethi Gürbüz:

— Bir görüşte âşık olmak iyi midir?..

A. — Elbet iyidir. Zira, öyle bayanlar vardır ki ikinci, üçüncü görüşte erkeği aşktan da, maşktan da soğuturlar!..

Antalya, Bedri Çakıroğlu:

— İstikbali en parlak meslek hangisidir Amcabey?..

A. — Sinir doktorluğudur çocuğum. Dünyanın bugünkü durumu bunu gösteriyor!

Beyazıt, Neriman Ağar:

— Oldukça iyi yazı yazarım. İstiyorum ki yazdıklarımla para da kazanayım. Acaba ne yazsam bana kazanç getirir?..

A. — Millî, edebî roman yazanlarımız maşallah pek boldur. Hikâye, fıkra yazanlar da öyle!.. Hele şairlerin sürüsüne bereket!.. En iyisi siz tramvay yasaklarına dair ve tramvay duraklarını gösterir bir belleten yazıp bastırın. Sanırım ki kapış kapışa gider, para kırarsınız!

Ankara, Faik Çatık:

— Bazı üstatlar radyoda söyledikerini bir de kitap halinde çıkarıyorlar, yahut gazetelere bastırıyorlar. Bu kadarı fazla değil mi?..

A. — Neden fazla olsun bayım?.. Patlıcanın hem dolması, hem oturtması, hem bayıldısı, hem tavası, hem turşusu, hem salatası oluyor diye kızıyor musunuz?..

Okuyucu istekleri:

Bizde tenkid!..

Ya böyledir...

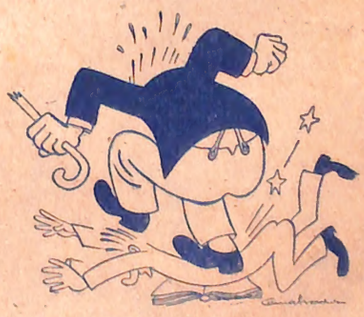

Ya böyle!..

— Akşam 1939 —

(İstiyen: Beyazıt, Nihat Sağar)

8 Sonkânun 1944

İDARE YERİ :
Gağaloğlu. Halkevi sokağı
CUMHURİYET Matbaası

Posta kutusu: İst. 555
Telefon : 24290

AMCABEY

CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR
SİYASÎ MİZAH MECMUASI
Müessisi :
CEMAL NADİR GÜLER

Cilt: 3 – Sayı: 58

FİATI, HER YERDE
10
KURUŞTUR.

ABONE ŞARTLARI:

YURT İÇİ :	Bir seneliği	500 Kş.
	Altı aylığı	250 »
YURT DIŞI :	Bir seneliği	900 Kş.
	Altı aylığı	500 »

Dev Aynası

Kaşığın sapı !

Cumhuriyet arkadaşımız yeni bir anket açmış, yurdun sayılı aydınlarına soruyor:

— Eskiler gençliği niçin beğenmiyorlar?..

Alınan cevapların hepsi de, fili tarif eden körler gibi, bu önemli dâvayı kendi duyuşu ve görüşlerine göre vasıflandırıyorlar. Ancak bir kaçı bir noktada birleşiyor:

— Gençliğe bir ülkü, bir ideal verelim!..

Allah eksikliğini göstermesin, bizim aydınlar her nedense bir derdi yalnız belirtmekte ustadırlar. Bilgi ve sanat kollarının hangisine bakılırsa bakılsın, hepsindeki ulema yalnız derdi belirtmekle, yaraya parmak basmakla iktifa ederler!.. Hiç biri bu derde nasıl bir deva gerektiğini, bu yaraya nasıl bir merhem bulunabileceğini söylemez. (Neden söylemez. (Orasını da biz söyliyemeyiz!)

Oysa ki dâva kaşığın yapılmasında değil, sapının ortaya getirilmesindedir!..

Esrarlı hayat !

Eski mahalle hayatının bir iç görünüşü vardı:

Hangi komşu ayda ne kazanır?.. Hangi komşunun ne kadar malı, ne kadar mülkü, hattâ sandığında kaç bohçası, çıkınında kaç beşibirliği vardır?.. Kızına ne harcar, karısına ne sarfeder?.. Sırtındaki gömlek hangi tezgâhta dokunmuştur, elindeki tesbih nereden gelmiştir?.. Bütün bunları mahalleli bilirdi.

Kimse kimseden varını yoğunu gizlemez, herkes billûr köşklerde oturan sultanlar gibi birbirinin içini, dışını seyrede de, fakat biribiri hakkında hiç bir şüpheye düşmeden, yaşar, giderdi.

Olaylar,, insanlar arasına riya ve menfaat perdelerini çektikçe herkes biribirine yabancılaşmıya başladı. Öyle ki, üst katın kiracısı, alt kattaki kiracının sabahlara kadar eşine dostuna nasıl ziyafet çektiğine; karşıki komşunun sabah akşam kapısında nasıl otomobil beklettiğine; hattâ kızı anasının sırtındaki üç bin liralık kürkün nasıl alındığına; anası kızının ayağındaki iskarpinleri her ay nasıl değiştiğine akıl erdiremez oldu!..

Hayat esrarlaştı, insanların birbirinden şüphesi arttı...

Bize öyle geliyor ki, süüstimalleri önlemek için açılacak olan savaş evvelâ bu esrar ve şüphe bulutlarını dağıtacaktır.

AMCABEY

— Hatunları evlerinde oturtmıya biz muvaffak olamadık amma velâkin şu pahalılık muvaffak olacağa benzer azizim!..

Teftişte bulunmuşlar !

Bir yerde bir vali vekili teftişe çıkmış. Hâdiseyi haber veren oranın gazetesi:«Sayın vali vekilimiz falanca kazada teftişlerde bulunmuşlar, sonra beraberlerine kaymakamı da alarak filân yere gitmişler, ziraî mahsulât üzerinde tetkikler yapmışlardır.» gibi şatafatlı bir lisan kullanıyor.

Çoktan tarihe karışmış köhne bir rejimin kulağa hiç te hoş gelmiyen aksisadaları halinde hâlâ yer yer uğuldıyan bu tumturaklı ifadeler karşısında, eski saltanat ruhunun bazı bünyelerdeki izlerini kazımak gayretile elele verelim!

Cumhuriyet rejimi, ağa, efendi, bep, paşa, zatıâlileri, zatı valâları, hazretleri gibi tâbirleri kaldırırken, memlekette fiilen teessüs etmiş bulunan hukukî müsavatın zarurî neticelerini ilân ediyordu.

Fakat inkılâplar, daima ileri bir akalliyetin kafasından doğar. Onları geniş kütlelere duyurmak ve aşılamak, bilhassa neşir vasıtalarına ait mühim bir vazifedir. Bu gün hâlâ makamca kendinden üstün olan bir adam karşısında «beyefendi, bendeniz, gibi tâbirlerle elpençe divan dururken, bir derece aşağıdakilere karşı aralarında hususiyet bulunmadığı halde, «sen!» diye hitap edenlerimiz, aşağılık kompleks'ine ait bütün hınçlarını madunlar üzerinde dindirmiye çalışanlarımız var.

İnkılâplarımızın her bünye tarafından aynı kolaylıkla hazmedilmemesinden ileki gelen bu anormal vaziyet, şüphesiz zamanla düzelecek. Fakat millî vicdana tercümanlık vazifesini yüklenen gazeteler, bu hususta titiz ve dikkatli bulunmalıdırlar.

Onlar da gerilik alâmetleri göstermekte devam ederlerse da-

(Arkası S. 8 de)

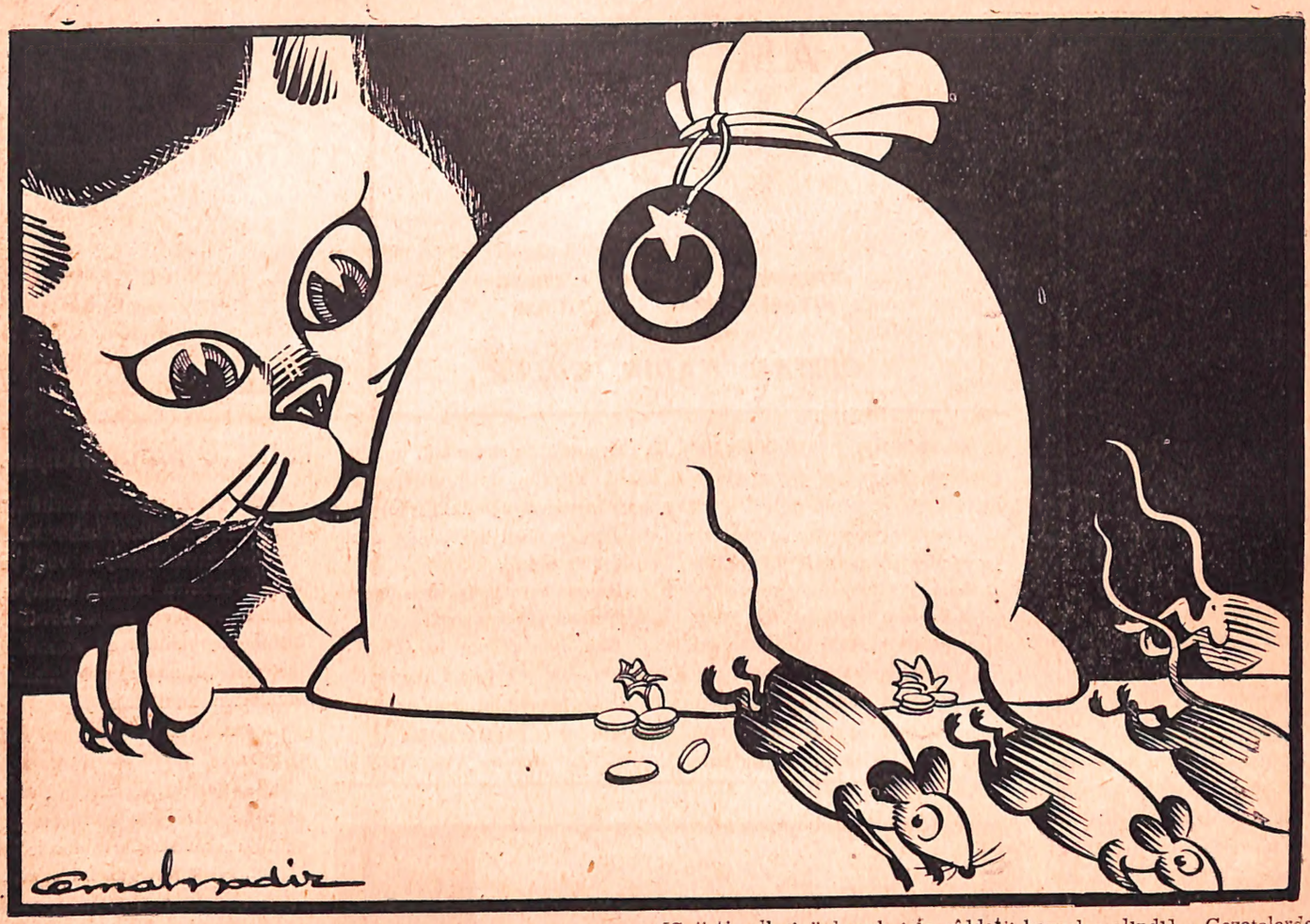

[Suiistimalleri önlemek için şiddetli kararlar alındı] —Gezetelerden—

Fareler — Ah şu Ankara kedisi!..

İTİŞİP KAKIŞMADAN..

Bu günlerde münakâşası Meclise kadar sirayet eden otobüs izdihamlarının önüne geçmek için Belediyemiz bazı tecrübelere geçti. Ulus meydanından kalkıp Cebeciye giden otobüslerin durağında, uzunca demirlerden bir otobüs bekleme yeri ayırdı. Bu demirlerin aralarına bir insandan fazla giremiyor. Arka arkaya sıralanmış Cebeci yolcuları, otobüslere itişip kakışmadan girebiliyorlar. Gelen yolcular arkadan, bu demirlerle ayrılmış yola giriyorlar. Baş taraftan açıkgözlerin girmemesi için de bir polis gözcülük ediyor. Eğer bu tecrübe iyi netice verirse diğer otobüs duraklarına da aynı şeyler yapılacak. (Dileyelim ki bu tecrübe İstanbul radyosunun tecrübesine benzemesin!) Bu fikri ileri süren, İstanbul mebusu Celâl Esat Arsevendir. Yalnız bu çeşit durağın seyircileri yolcularından daha çok!.. Millet, yolundan vazgeçip yolcuların otobüse itişip kakışmadan nasıl girdiklerini hayretle temaşa etmekte!..

YILBAŞI GECESİ!

Ankarapalas, Karpiç, Gar lokantası ve daha bu gibi lokanta ve kazinolar yılbaşı gecesi için bol bol hazırlıklar yaptılar. Bir hafta evvelinden masalar tutuldu. O gece yemek fiyatları 12 lira idi. İçkilere de tabiî bu nispette ucuz fiyatlar kondu!.. Basın Birliğinin bazı yerlerde geçen tenzilâtlı kartları bu yerlerde hükümferma olmadığından gazeteci arkadaşlar buralara pek sokulamadılar!..

Beyoğlu caddelerinde bir aşağı, bir yukarı yapılan gezintilerin bu soğukta nasıl yapıldığını düşündük ve burada 850 metre daha yüksekte bu gezintiyi ilkbahara bırakmayı daha uygun gördük!.. Bu münasebetle meşhur muharrirlerimizden merhum Ahmet Rasim aklıma geldi. Eski devirde Beyoğlunda yapılan karnaval eğlencelerine gitmek için en aşağı on altına ihtiyacı olduğunu düşünen Ahmet Rasim, sabahleyin erkenden matbaaya gelmiş.. Çehre çatık. Mihran merakta.. — Sorma efendi, demiş, (Mihrana matbaada efendi diye hitap ederlermiş) bu gece sabaha kadar uyuyamadım, validem ölmek üzere. Pek fena bir halde bırakıp geldim.

— İnşallah iyi olur, merak etmeyin canım.

Aradan bir iki saat geçince matbaaya Kanlıcadan bir telgraf gelir. Mihran alır, açar, bir de ne görsün. Ahmet Rasim validesinin vefat ettiği bildiriliyor ve acele gelmesi tavsiye olunuyor.

Başını kolları arasına dayayarak masaya kapanmış olan Ahmet Rasim'e yavaş yavaş bunu haber verirler. Rasim, başını kaldırmadan hıçkırıkları koyuverir. Mihran, çaresiz, cenaze masrafı için on altın verip Ahmet Rasime müsaade eder. Ve böylece, bir iki saat evvel Kanlıcadan bu düzme telgrafı çektiren Ahmet Rasimin oyunu muvaffakıyetle sona erer, üstat, etekleri zil çalarak karnavala yetişir!.

Bir iki gün sonra meydana çıkan bu hâdisenin en çok merak edilen tarafı Ahmet Rasimin nasıl ağladığı meselesi olmuştu. Üstata bunu sonran meraklılara:

— Bundan kolay ne var, demişti, ağlamasam inanmıyacak, para alamıyacağım. Bu mahrumiyeti düşününce bal gibi ağladım!..

BURHAN FELEĞİ TEBRİK!

Bu tatlı muharririn hemen her fıkrasında bir Nasreddin hoca hikâyesi bulunur. İnsan hani şu Feleğin aslını, neslini bilmiyen hocanın akrabası der. Felek geçenlerde bu konuda bir de konferans vermişti. İşin garibi, Feleğin bu çeşit yazı tarzı siyasî makalelere, ajanslara sirayet etmiye başladı.

Geçenlerde, Sunday Ekspres gazetesinde Michael Padev imzasile bir makale çıkmış. Bu zat Türkiye hakkında güzel fikirler neşrediyor. Lâkin yazısının bir yerinde biz Türkleri eskiden (erişir menzili maksuduna aheste giden) düsturile hareket eder, gösteriyor ve bu mısra da Nasred-

(Arkası S. 8 de)

Amcabeyden sirayet

AH, AH..

Bayan, gözünü açar açmaz yine kocasile dırlaşmıya başladı. Mesele erkek-kadın hakları meselesiydi. Kadın, odanın köşesinde pantalonunu giyip biran önce sokağa fırlamıya hazırlanan kocasına şöyle bir baktıktan sonra:

— Ah, ah, dedi, âlemde ben bir erkek olmalıydım!.. Kimbilir ne olurdum...

Erkek acı bir gülüşle:

— Hıh, dedi, bu geçimsizlikle olsan olsan mükemmel bir fudbolcu olurdun!..

MASAL!..

Avrupa şehirlerinden birinin radyo merkezinde spikerle muavini yayın proğramına göz gezdiriyorlardı. Muavin, proğramın bir yerine parmağını bastı:

— Ne o, masal saati kalktı mı?.. dedi. Spiker:

— Evet, dedi, onun yerine propaganda şefi konuşacak!..

BEBEKLER

Noel ve yılbaşı münasebetile Beyoğlu mağazaları pamuk sakallı Noel babalarla, irili ufaklı bebeklerle donandı. Bu şenliği göstermek için çocuklarını dolaştıran fakir bir ana ile baba, vitrini bebeklerle dolu bir mağazanın önünde durdular. Hayran hayran seyretmiye başladılar:

— 25 lira!.. 23 lira!.. 20 lira!.. 10 lira!..

— Pederin aklına, geçenlerde bir hilkat garibesi olarak çocuk doğuran beş yaşındaki kız geldi, karısının kulağına eğildi:

— Bu bebek fiyatlarını görünce insanın kıza hak vereceği geliyor hanım!.. dedi.

MAÇ!..

Bir pazar sabahı, komşu evlerden birinin kapısı açıldı. Evin biricik oğlu çıktı. Arkasından da annesi, babası, büyük annesi, büyük babası sokağa döküldüler. Sıra ile, delikanlının boynuna sarılıp sarılıp öptüler, ağlaştılar, helâllştılar.

Meraklı komşulardan biri dayanamadı. Seslendi:

— Küçük bey uzağa mı gidiyor?..

Gözü yaşlı ana cevap verdi:

— Hayır hemşire, fudbol oynıyacak!.. Bu gün maç var da...

DUA!..

Bir cami kubbesinde biriken güvercin gübrelerinin 600 liraya satıldığını gazetede okuyan bir züğürt, hemen oracığa diz çöküp iki elini açtı:

— Yarabbi, dedi, başımıza ne talih kuşu kandurdun, ne devlet kuşu!. Bari evimizin damına bir sürü güvercin kondur!..

DERİ

— Şaşılacak şey birader, İstanbula bu kadar çok deri geliyor da kundura fiyatları yine ateş pahasına!...

— Elbette!.. O derilerle yalnız kundura yapılmıyor, vurguncuların yüzlerine de kaplanıyor!..

BİR SARHOŞLUK HATIRASI!

— Dün gece kazinonun kapısında senden ayrıldıktan sonra kendimi kaybetmişim!..

— E, sonra?..

— Dünyada açıkgöz çok birader!.. Birisi bulmuş da sabahleyin eve getirdi!..

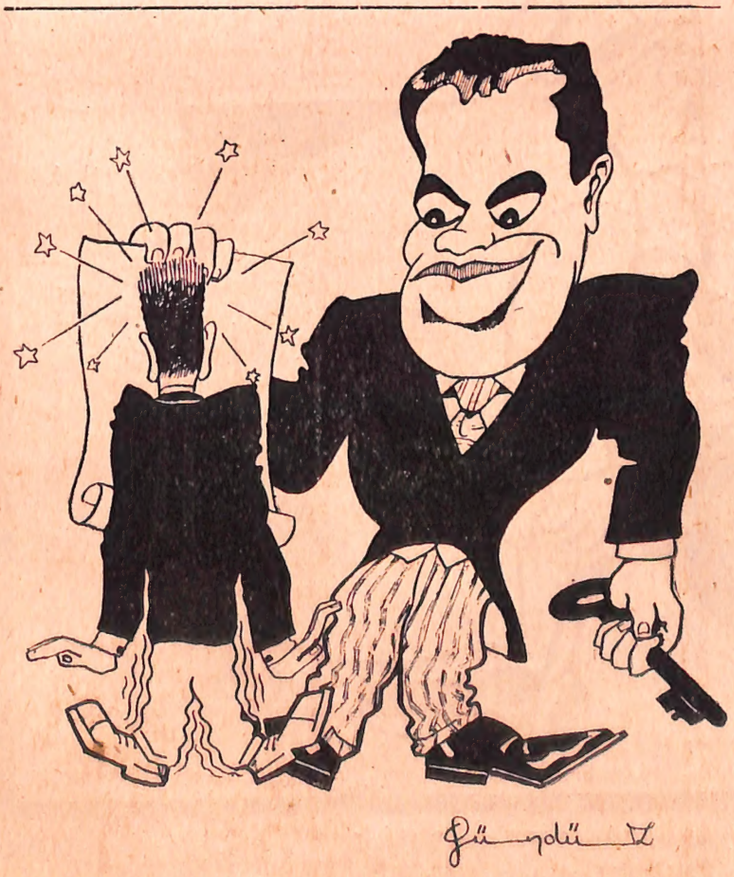

[Boşalan evlerin anahtarları Belediyeye teslim edilecek] —Gazeteler—

«Bildirir haddini sultana senin kanunun!»

Şu yılbaşı..

Yılbaşı gecesini tam mânasile vur patlasın, çal oynasın! tertibinde geçirdik Rakı şişesinin on iki liraya, viskî kadehinin beş liraya, şampanya şişesinin altmış liraya ve hattâ boş masaların otuz liraya olduğuna hiç bakmadan sabaha kadar eğlendik. Gülemediğimiz zamanlar da ayıp olmasın diye kendi kendimizi gıdıklıyarak sırıttık!..

Cazbantlarla çalkandık, sazlarla hey hey! çektik. İktisat haftasından yanımızda ne kaldıysa, üstüne ahbapların peşin aldıkları maaşları da katarak yedik, yedik, hattâ yiyemiyeceğimiz kadar yedik ve sarfedemiyeceğimiz kadar sarfettik!..

O harikulâde gecenin sabahında mide ağrıları, baş dönmeleri arasında acı acı düşündük: Ne için böyle vur patlasın, çal oynasın ettik, ne vardı?.. Şu yılbaşı ne demektir?..

Haydi Museviler Hristiyanlar seviniyorlar. Öksüz Hazreti İsanın sünnet düğünü o gün yapılamadığı için Frenkler düğün yapıyorlar, diyelim. Bizanslılar vaktinde fıkara babalığı ile meşhur olan Kayseri tekfuru Aya Vasiliyos'un isim günü yılbaşına rasladığı için bütün Vasil isimli vatandaşlarımız güldüler, hopladılar, diyelim!..

Küçük çocuklarımız yoktu ki ayakkabılarının içine koyduğumuz hediyeleri bulunca el çırparak sevinişlerini ve Noel babaya dualarını gördük de onlara iştirak ettik, diyelim!..

Bizim dün geceki ihvan arasında ne Vasil isimli biri, ne de öksüz Hazreti İsanın vaktinde yapılamıyan sünnet düğününü kutlamak istiyen vardı.

Yılbaşı gecesi her bakımdan bizim ihvanı güldürecek, göbek atıp hoplatacak gibi bir şey değildi. Aramızdakilerin en genci otuzluktu.

Bu gün otuz yaşındakilere kadınlar genç demiyorlar artık!.. Otuzluklar sinemada görülen, iç

(Arkası 8. 10 da)

Muhtekir !

(Yahya Kemal'in «ITRÎ» şiirine nazire)

Bir muhtekire, şimdi derler,
Bizim can düşmanlarımızın pîri!..
O kadar halkı soymuş ki; yer, yer,
Herkes olmuş onun esiri!..

Yola geldi, geliyor derken,
Ve o sinsi, sinsi gülerken,
Söylüyoruz hâlâ, «nush» ü, «tekdir» î!..

SARIÇİZMELİ

Para

Son günlerde tramvaylarda olsun, diğer kalabalık yerlerde olsun, kulak misafiri olduğumuz kadın konuşmalarının çoğu şöyle:

— Kız, vermezseniz kendimi öldürürüm, diyormuş.

— Delikanlı pek mi güzelmiş?..

— Hayır, pek zenginmiş!

— Damat, su içinde altmışlık var! Kızsa henüz 21 inde!

— Öyle ama adam zengin!

— Tazeye yazık olmuş ayol. Herif hödüğün biridir!.. Elifi görse mertek sanır!..

— Ne çıkar hemşire, zengin ya sen ona bak!

— Annenin niyeti nasıl?. Seni kime verecek?..

— Zengin olsun da kim olursa olsun diyor!..

Her gün bunlar gibi ve bunlara benzer konuşmaları dinlerken, evlenmelerde aranması şart olan aşk, sevgi, ahlâk, şeref, bilgi ve sağlık gibi insanı insan yapan hasletleri bir yana atıp sadece para üstüne kurulan sözde yuvaların sarsak manzarası gözlerimizin önünden geçiyor!..

PATAVATSIZ

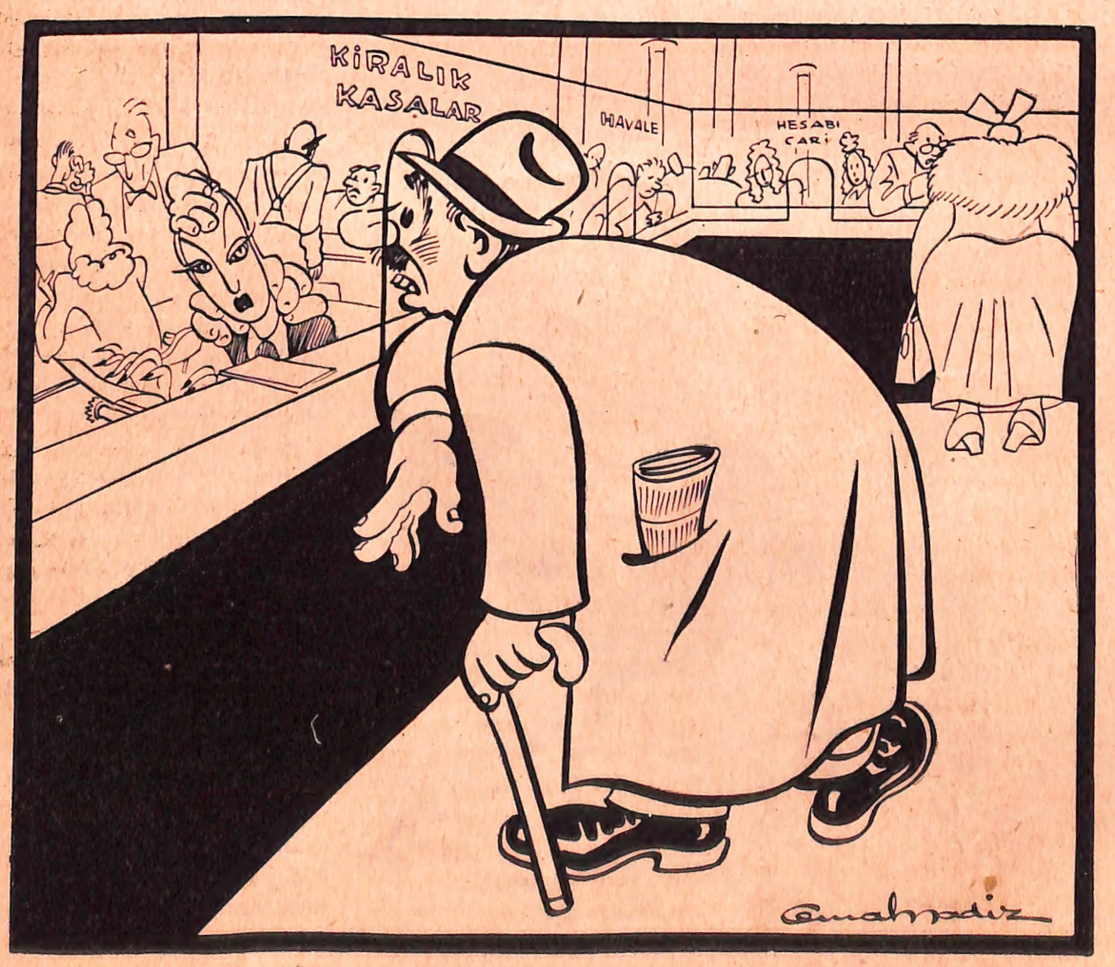

— Bir kiralık kasa istiyorum bayan!..
— Evrak mı koyacaksınız, para mı?..
— Kunduralarımı koyacağım!..

KÜÇÜK İLÂNLAR

Kayıp

Geçen gün on kuruşa kıydım, bir gazete aldım. Dalgınlıkla Kadıköy vapurunda bırakmışım. Bulanların insaniyet namına adresime göndermelerini rica ederim.

Dizdariye: Murat Yanık

Kayıp

Bir Taksim - Aksaray tramvayında el çantamı unutmuşum. İçindeki ilmî kitaplar ve çanta bulanın olsun, yalnız küçük gözdeki ekmek kartımın adresime gönderilmesi.

Unkapanı: Sadullah

Rica

Sigaralarını içip yere attıktan sonra üstüne basmamalarını ve izmaritleri mümkünse susuz, çamursuz bir yere atmalarını sayın İstanbul halkından rica ederiz.

İstanbul serserileri adına
Hasan Topuz

Teşekkür

Pangaltı sokaklarından birindeki apartmandan aldığım boş bir rakı şisesinin dibinde bir kadeh rakı buldum. Bu hamiyetli zata alenen teşekkür etmeyi bir borç bilirim.

Boş şişeler simsarı
Avram

Tavzih

Geçenerde İstanbulda süt buhranına dair bir gazetede çıkan yazıda, İstanbul sütlerinin beşte bir nispetinde su ile karıştırıldığı yazılmıştı. Bunun yanlış olduğunu, sütlerimizin içine onda bir nispetinde süt karıştırdığımızı bildirir, meselenin tavzihini saygılarımla rica ederim.

Hüseyin Hüsnü Kaymak

Portreler:

Akıllı deli!..

YAZAN : MAHMUT YESARİ

Eski kibarların, kalburüstü orta hallilerin dalkavukları vardı. Büyük konakların, konak yavrularının haremlerinde, selâmlıklarında, bu dalkavuklar, günlerce, haftalarca, hattâ aylarca postu serer, yer, içer, yatar kalkarlardı. Bununla da kalmaz, kendi misafirlerini de ağırlarlardı.

Deli Hacer de, kibar dalkavuğu idi. Fakat, onun dalkavukluğu yüze gülen, nükte yapan, nabzı yoklıyan, sinsiçanak yalayıcılığı değildi. Sözünü sakınmaz, ileri geri söyler, dobra dobra konuşurdu.

Dizleri ağrıklı, şişman bir kadındı. Durup dururken sıkıntı basar, göğsünü, bağrını açardı. Mindere oturur, ayaklarını açar, uzatırdı. Kış, yaz, hiç durmadan terlerdi. İri yazma mendiliyle, puflıyarak terlerini kuruturdu:

— Göksu testisi gibi sızıyorum. Teri kesmek için de ilâç varmış ama, iyi değilmiş.

Gittiği konaklarda, evlerde sinirden şikâyet eden genç, yaşlı kadınlara yan yan bakardı:

— Kibar, zengin oldun mu, adın, sinirlidir. Fakir oldun mu, deli! derler. Ben de zengin olsaydım, adım deli Hacer olmazdı. Herkesler, sinirli Hacer hanımefendi derlerdi!..

Onun dobra dobra konuşuşu hoşa giderdi. Onu, sevmiyen yoktu.

Muharremde aşuresi, kurban bayramında eti, şeker bayramında şekeri, entarilik basması, ramazanda diş kirası ayrılır, saklanırdı.

Deli Hacerin Edirnekapısında nohut oda, bakla sofa bir evceğizi vardı. Vardı, diyorum ama, görmedim. Kendi anlatırdı:

— Sizin konakların yanında kulübedir. Gel gelelim, mahallede vükelâ konağıdır. Üç senede bir, boyacı Gaspara, bir perdah boya geçirtirim. Döşeme tahtaları gıcır gıcırdır. Sokağa çıktığım zaman, mahalle karıları sorarlar: Hacer hanım, nereye? Onlara «irat toplamıya gidiyorum» derim.

Bir kahkaha savurur:

— Alık karılar, benim, konak sofralarında çöplendiğimi, sadaka hediyelerle geçindiğimi nereden bilsinler?.. Eve, hep ellerim sepetler, bohçalarla dolu dönerim. Karılar, koşarlar. Onlara, evi baştan aşağı sildirir, süpürtür, toz aldırtırım. Çamaşırlarımı yıkarlar. Ateşi yakarlar. Para veririm, bakkala, kasaba koşarlar. Zerzevatı ayıklarlar, tencereyi ocağa koyarlar. Kahvemi pişirir, elime verirer. Ben, köşeye kurulurum. Onlar, zebilhane bardağı gibi karşıma dizilirler, işaret ederim, yere otururlar. Artık anlatayım diye ağzımın içine bakarlar: «Yediğin içtiğin senin olsun, gördüklerini söyle!» Ben de başlarım ballandıra ballandıra anlatmıya. Sizden iyi olmasın, beni sevenler çok. Bütün konakların kapıları, bana açık. Karılar, söylediklerime güç inanırlar. Hakları da var. Yedikleri, içtikleri ne, gördükleri ne? Sağ olun, var olun, hepiniz, deli Haceri düşünürsünüz. Sayenizde, neyim eksik? Aldıklarımın fazlalarını karılara dağıtırım. Öyle sevinirler ki sormayın. Onların gözünde, hanımefendi olurum. Gülmeyin ayol. Her horoz, kendi çöplüğünde öter!.

Yumruklarını böğrüne dayayarak kabara kabara etrafına bakınır:

Deli Hacer, doğru konuşuyordu. Dalkavukluğunu inkâr etmiyordu. Kibar dalkavuğu olduğu halde kibarlarla, kibarlıkla alay ediyordu. Bu, bir kuvvetti. Bu, kenar mahallede yetişmiş, cahil kadın, bu kuvveti nerede bulmuştu? Yahut, nereden bulmuştu?.

O, «kendi çöplüğünde», vüzera, kübera, rical konaklarının hanımefendilerinden daha ziyade «hanımefendi» idi.

Bu akıllı kadına neden «deli» derdik?. Hâlâ düşünür, dururum.

Mahmut Yesari

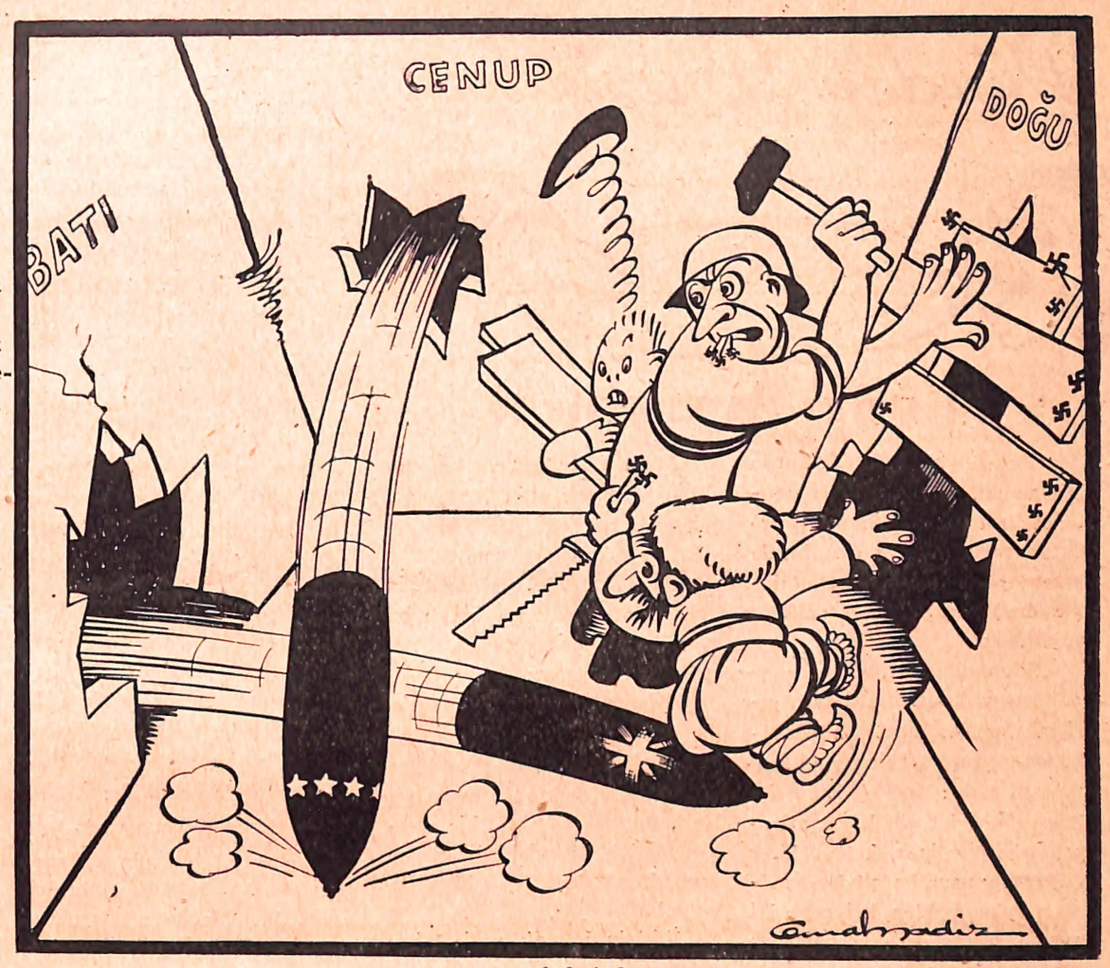

Avrupa kalesinde:

Ustabaşı — Yahu, deliğin birini kapamadan ikisi açılıyor!..

Çifte telli

Çaldığım çilek,
Kıskandı felek;
Benim sevgilim
Pek de civelek.

Çaldığım üzüm,
Vardı bir sözüm;
Ararım seni
A iki gözüm.

Çaldığım duttur,
Aşk bir buluttur..
Çektiğim yeter,
Artık unuttur!..

Çaldığım kiraz,
Çürüktü biraz;
Burukluk kaldı,
Ağzımda bu yaz!..

Çaldığım vişne,
Herşeye teşne..
Ben çoktan caydım,
Haydi işine!..

KÜLHANİ

Dünden, Bugünden:

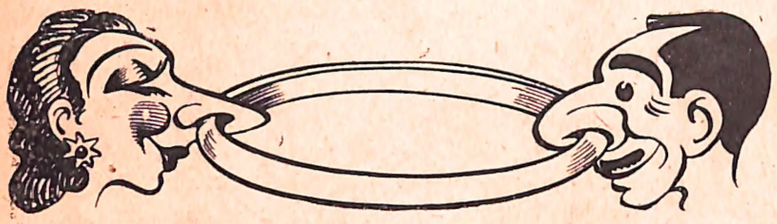

Nişan merasimi

Görücü gidilip fındık kurdu beğenildikten ve söz kesildikten sonra sıra nişan takmıya gelirdi. Herşeyde olduğu gibi, bu da keseye göre. Âlâsı, ortası, (alâküllühal) i var. Haydi biz âlâsını anlatalım:

Nişan gününden bir hafta evvel güvey tarafı hazırlıkara girişir. Çamaşır sepeti büyüklüğünde, Avrupa işi bir sepete şunlar istif edilir: Kıza bir kat ipekli esvaplık; bir çift beyaz atlastan iskarpin; ipek, keten birer çift çorap; uzun konçlu beyaz eldiven; yine ipekten, ketenden iki mendil; çiçekli kutuda alafranga şekerleme; içinde pudra, sabun, lâvanta, kolonya bulunan küçük bir tuvalet çekmecesi; ponponlu, rogan bir terlik; evdeki beylere, hanımlara, kalfalara, hizmetçilere, derece derece pahada, birer çift terlik. Topraktan, iki kulplu bir testicikte ren renk kâğıtlara sarılı, kordelelerle bağlı sakız, kakule, karanfil; kese kâğıdında bir okka çekirdek kahve; iki okka kesme şeker; sürahi şeklinde iki şişede frenk üzümü ve ahududu şurubu.

Bu sepet, etrafı zımbalı değrmi patiskaya sarılıp kordelelerle fiyangolanır. Yaşlı başlı ağa, satıcı tablası gibi, başına alır. emin bir hatun öne düşer, yolu tutarlar.

Kız tarafı hazırlıklıdır. Önce ölçüleri alındığından, damadın vücuduna uygun yakalık, frenk gömleği, fildikos fanilâ, çorap, gece terliği canfes bohçaya yerleştirilmiş; onlar da hazır. Hatun getirdiklerni bırakıp, bunları alıp, ağafendi de bahşişi cepleyip dönerler.

O gün, taze giyinir, takıp takıştırır, sakızını ağzına alır. Annesi, haminnesi, teyzesi de en temiz pak entarilerini, hırkalarını, şayet mevcutsa kürklerini giyerler. Kakuleleri, karanfilleri dişlerinin arasına korlar.

Nişan törenlerinin bu gün aldığı şekil pek pratiktir. Gerçe, geleneklerine bağlı ailelerde bu iş yine bir takım merasime tabidir ama bir çoklarının eski usullerle ilgisi kalmamıştır. İşte biz de bu günkü nişanlanma örneğini bu, çokluktan alıyoruz:

Evlenme çağına gelen gençler ilk defa ya sinemada, ya pastacıda, yahut da maçta tanışmışlardır. Yine ya bir sinemada, ya bir pastacıda, yahut da bir meydan saatinin altındaki ikinci buluşmada söz kesilir: — Nişanlanalım!..

İkisinin de sanki anaları, babaları yokmuş gibi ne danışma vardır, ne görüşme!.. Soluğu kuyumcuda alırlar. Eğer delikanlı para tutyorsa hemen liraları sayar, parmaklarına göre birer altın halka tedarik ederler. Akşamı, iki tarafın evinde de, ağızları açık bırakan birer müjde:

— Biz nişanlanıyoruz!..

«Amanın, etmeyin, eylemeyin!» demiye kalmadan hemen ertesi gün Melolara, Senolara, Nonoşlara, Totoşlara, Ecilere, Bicilere (bunlar gençlerin asıl adlarının kısaltılmış şekilleridir!) Birer telefon!.. Gece, koluna damını, kavalyesini takan; koltuğuna dans plâklarını sıkıştıran yeni nişanlıların evine damlar!.. Biblo, büket, şukula, bonbon gibi hediyeler büfenin üstüne sıralandıktan sonra içki şişeleri patlamıya, gramofon ötmiye, çiftler tepinmiye başlarlar. Bu tepeden inme nişanlanma ile sersemleşen büyükler de ya ister istemez şenliğe katılırlar yahut odalarına kapanıp ayılıp bayılırlar!..

Eğlence kıvamını bulup keyifler çakırlaştığı hengâmede nişanlanacak çiftler misafirlerini içki masasının etrafına toparlar. Delikanlının yelek cebinden çıkardığı altın halkalardan birini kız alır, erkeğin parmağına takar, öbürünü erkek alır, kızın parmağına takar, öpüşürler. Saadetlerine kaldırılan içki kadehleri yuvarlandıktan sonra çiftlerin elleri sıkılır, kutlanırlar. Dâvetliler, gün ışırken, yarı içkiden, yarı saadetten sarhoş, «bay, bay!» deyip giderler!

Düğünün zamanı belli değildir. Bazan buna lüzum bile kalmadan nişanlılar çoluk çocuğa karışır, yahut da ayrılırlar!

(Devaynasından devam)

ha uzun seneler beklememiz icabedebilir. Hem bu aynı zamanda bir dil meselesidir de. Zatılâlileri, hazretleri gibi tâbirler kalktıktan sonra bir şahsın ismine takılan «ler», «lar» edatları gramer bakımından da yanlış sayılmaz mı?..

— Vali vekili hazretleri teftişte bulunmuşlardır.

Deniyordu ve denebilirdi. Fakat:

— Vali vekili teftişte bulunmuşlardır.

Denemez. Bu cümle Türkçe bile değil!

Nadir Nadi

«Sokakta gürültü var» dan

Bâki kalan bu kubbede!

TEK GÖZ!..

On sekzinci asır ricalinden bir meseleci Hasan paşa vardı; çok zengindi, henüz 12-13 yaşlarındaki oğluna muazzam bir servet bırakarak öldü. Devrin sadrazamı Şehit Ali paşadan Tekgöz Mehmet ağa isminde gayet namuslu bir zatı Hasan paşa zadeye vasiy tayin etti. Tekgöz Mehmet ağanın öbür gözü de hastalıklıydı, ve gözlük kullanırdı. Çok zeki bir çocuk olan Hasan paşa zade kendisine bir vasiy tayin edildiğini öğrenince, şehit Ali paşanın huzuruna çıkarak şikâyet etti:

— Tekgöz Mehmet ağayı bana ne için vasiy tayin ettiniz? diye sordu. Sadrazam:

— Çocuksun, malının hesabını bilemez, israf ve sefahate düşersin!. cevabını verdi.

Hasan paşa zade zaten böyle bir cevap bekliyordu:

— Aman sultanım!. dedi. Mehmet ağa tekgöz iken çift camlı gözlük kullanıyor, bu israf ve sefahet değil midir?..

Çocuğun zekâsı ve zarafeti Ali paşanın hoşuna gitti, üzerindeki vasiliği kaldırarak servetini istediği gibi kullanmakta serbest bıraktı.

(Ankaradan devam)

din hocanın olduğunu yazıyor!.. Bizim bildiğimiz bu (Hatemî) nindir her ne ise!.. Muharrire göre, asırlarca evvel Nasreddin hocanın bu emrine hükûmet işlerinde teb'iyet edilirmiş! Makalenin sonunda da bir Nasreddin hoca hikâyesi nakledliyor. Hoca altı kişiye beş koyun denisi kırktırmak istemiş. Biri açıkta kalmış, falan, filân!..

Görülüyor ki Burhan Felegin açtığı çığıra artık Avrupa muharrirleri de girdi!.. Tatlı muharririmizin Nasreddin hocasile iftihara yerden göğe kadar hakkı vardır!..

Ankaralı amca

Gelecek sayımızın
KİRALIK
Sahifesinde
FAZIL AHMET AYKAÇ

Amcabey'in
Mizahî Romanı : 27

Banker Arif!

Yazan : SERMET-MUHTAR ALUS

— A komşanım, maşallah gençsin, sihhatlisin, ayağına çabuksun. Madamayı, matmazeli çağırmıya, onlar gelinciye kadar beklemiye ne hacet. Arif beyle tanıştın; haydi elinle götür; daha hoşuna gider, çok memnun olur.

Taze dul, hiç tereddüt etmedi. Koyu kestane renginde, akları çok, koyuları az gözlerini süzüp mahmurlaştırarak, oturduğu koltuktan âdeta sıçrar gibi kalktı.

Beyaz, yuvarlak çehresi pembeleşmişti. Büyükçe ağzındaki altın kaplama dişleri görünüyordu. Dekolte yakasını yukarı çekip gûya kapar gibi yaparak, halbuki sutiyenini düzeltip göğsünü dolgunlaştırarak, kısacıcık, tombalacık vücudile tıpkı bir keklik gibi zıplıya zıplıya, köşke doğru seğirtti.

Servis kapısından içeri girdi. Upuzun, kapkaranlık döşenmiş çinilerinin nakışları bile görülmiyen bir koridor. Ortalıkta kimsecikler yok. Sağda, ileride mutbak var galiba. Tavada cazır cazır bir yemek pişiyor. Yine o tarafta gümgümler; havanda bir şey dövülüyor. Yassı kadaifinin cevizi mi nedir?

Dudunun sesi çıktı:

— Kollarım, bileklerim maf oldu; on çeki odun yarmış kadar yoruldum. Bizim moruk beğimizde iş mi ararsın? O yabancı misafir hanımı görünce aklı gitti; yerden yapma şişkoya bitti, bayıldı; hayran kaldı zo!. O geldi diye, leş kokulu sarmısakları ağzına sokmaz diye yeniden, sarmısaksızından taratorlar, cacıklar yaptırmalar. Güzelim pastırmalar, sucuklar tabak tabak hazır iken okkası üç dört papellik Franksız, Talyan jambonlarını, salamlarını kestirip kestirip ayrı tabaklara doldurtmalar. Barim karı bir mal olsa. Gençliğimde çiçekçideki mamalardan bir Damacana Hayganoş var idise ona yetişmemişim, gözümle görmemişim deme. Buraya ilk siftah eden bu karı, göğdenin damacanalığında, fıldır gözlükte, cilve kırışta, kendini satışta tıpatıp onun eşidir. Sanki hık demiş, burnundan düşmüş!..

Bu lâfları duyan taze dulda iç büsbütün yerinden oynadı. Neşesinden duramaz, kabına sığamaz hale gelmiş, kuş gibi hafiflemişti. Sanki pırradak uçuverecek.

İçinden diyordu ki:

— Aman ne iyi, ne isabet oldu da komşularıma katılıp buraya geldim. Karısından da, kocasından da Allah razı olsun, ne muratları varsa versin!.

Zaten Bankerin aşırı zenginliğini, zevkine düşkünlüğünü, cancağızı için hadsiz hesapsız para harcadığını gerek Süleyman beyden, gerek hareminden mütemadiyen dinlemişti.

Adamın evli barklılığını, boy beraber evlâtlar sahibi olduğunu, damadı ve torunu da bulunduğunu biliyordu. Fakat keyif ehli mi, değil mi? Üstarafını bırak. Belki herifin gönlünü çeliverip kendine bender. Şimdiki kanuna göre nikâhlı bir kimse ikinci bir nikâh kıyıp başka bir kadını daha alamıyor, o cihet malûm. Fakat meseleyi kurcalarsan, nikâh denilen şey, şer'an erkeğin (aldım), kadının (vardım) demesinden ibaretmiş. O aldım, bu da vardım dedikten sonra akar sular durur. Herkes (metres olmuş; kapatmalık ediyormuş) desinler, nesine gerek. İçyüzü Allaha âyan ya, günah defterine yazılmaz a...

Ayaspaşada veya Talimhanede, karolifelli, banyolu, mükemmel bir apartuman tutarlar, döşetir dayatırlar. İsrafa lüzum yok, gözü de tok, apartmanın üç odalısı kâfi. Hem aşçılık, hem de orta hizmeti edecek bir kişi yeter de artar bile. Beyi, haftada bir iki gece ona gelir, öbür geceler köşkünde kalır. Üstüne kaç ortak getirilen, sıra sıra odalıklar dizilen, hesine katlanan eski hanımları yok muydu?

Böyle ince elemeği, lâkırdıyı uzatmayı da geç; ellisini aşmış, altmışına merdiven dayamış elin pupuldağının kara gözlerine âşık değil ya. Ne gönlüne bağlı, ne de sevda çekiyor. Ağızdan baklayı çıkartacaksınız. Maksat kârın yolunu tutmak, paralı paralı yaşayıp rahatına bakmak, koparabildiğini de çıkınına düğümleyip ne olur ne olmaz saklamak.

İşte ötedenberi, içinden çok yaman pazarlıklı olan Bedriye bu fikri kafasına koymuş, Suadiyeye gelmiye can atmıştı.

Taze dul, koridorda dört tarafına bakınıp duruyordu. Gelen giden yok. Süleyman bey (esansı Bankere kendi elinle götür.

(Arkası var)

Cemal Nadir'in

1920 yılında «Diken» mecmuasında çıkan ilk eserini takdirkâr okuyucularımızın istekleri üzerine dercediyoruz:

— Aman oğlum, hangisi uyku getiriyorsa ondan ver!..

(İster ağla, ister gül'den devam)

ağrıları duyulan yapma bebek gibi Amerikan artistlerine benzemiyorlar!.. Hele bizler gibi otuzluğu ellilik gözüken insanlar arasında..

O gece evliler, karşılarındaki yıkılmış, ve hiç bir meçhulü kalmamış eşlerine bakarak kendi kendilerine şöyle söylenmişlerdir:

— Eyvah, şu etrafımdakiler dururken ben bununla bir senemi daha öldürdüm ha?!..

Âşıklar böyle mırıldanmışlardır:

— Artık eskiyoruz!..

Yeni âşıklar ise:

— Bu sene beraberiz amma gelecek sene kimbilir nerelerdeyiz?.. diye üzülmüşlerdir.

Yeni senenin eşiğine varıncaya kadar kan tere batmış, nefes nefese kalmış aile babaları, değil gelecek seneyi, yeni senenin ilk aylarını bile nasıl geçireceklerini hazin hazin düşünmüşlerdir!...

Dünyadan dünyalıktan bihaber ve aramızda yegâne eğlenecek çağda bulunan çocuklarımız ise yatacıklarında uzanmış, ayakkabılarının içlerinde hediyeler yerine kirli çorapları toparlanmış olarak mışıldıyorlardı!..

Yılbaşı sabahında ağrılar ve mide gazları içinde kendi kendimize şunları sormakta ne kadar haklıydık:

« — Bizlere ne oluyordu da katıldık o kalabalığa?..»

Tevekkeli «herkesle gelen düğün bayram» demezler!..

BACANAK

— Bak kızım, iki talibin ikisi de yağlı kelepir: Birinin bir ton kömürü, birinin bir top patiskası var!.. Hangisini ietsrsen söyle!..

— Bu ne biçim kimya dersi yahu!.. Her ders tecrübe, her ders tecrübe!.. İstanbul radyosuna döndük!..

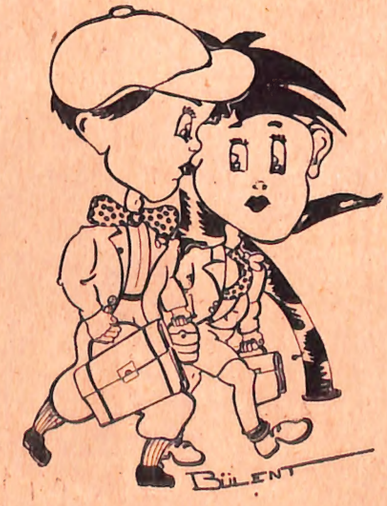

— Baban, terfi etmiş öyle mi?..

— Evet, rıhtımda hamallığa başladı!..

— Bu bobstilleri kim yetiştirir bilmem?..

— Radyoların swing cazları!..

BÜYÜK MÜSABAKAMIZIN SONU

Büyük müsabakamızda en çok beğenilen destan, karikatür ve hikâyeye rey veren (100) er okuyucumuzun adlarını ve kazandıkları hediileri üç sayıdanberi neşrediyoruz. Bu sayımızda da en çok beğenilen fıkraya rey veren (912) kişi arasından (100) okuyucumuzun adlarını ve kazandıkları hediyeleri sıra ile yazıyoruz. (En çok beğenilen fıkra 31 inci sayımızın 2 nci sahifesindeki «Tehlike» serlevhalı fıkradır).

1 — Şinasi Ardıç, Kastamoni (Fıkra sahibinin imzalı bir fotuğrafı).

2 — Cemile Sözeri, Bursa. 3 — Sadi Tekiner, Ceyhan. 4 — Ulvi Esmer, Çanakkale. 5 — Abidin Arkut, İstanbul. (Amcabeyin ikinci cildi).

6 — Adil Öztürk, Antakya. 7 — Cafer Uçak, Eskişehir. 8 — Seniha Anber, Adana. 9 — Macide Savcı, Ankara. 10 — Tuğrul Cankat, Edirne. 11 — Salâhaddin Tekses, Kayseri. 12 — Semih Orhon, Mudanya. 13 — Kemal Alatlı, İstanbul. 14 — Nadir Değerli, stanbul. 15 — Muazzez Haskan, Kadıköy. 16 — Cavit Çırçor, Adana. 17 — Nezih Koray, Samsun. 18 — Ragıp Altan, Konya. 19 — Selma Korkmaz, Eskişehir. 20 — Cemil Kılıç, Çankırı. 21 — Fahir Özlü, Sinop. 22 — Celâl Sav, Ankara. 23 — Metin Aşan, Büyükdere. 24 — Ziya Kurnaz, Konya. 25 — Emin Gerçek, Adana. 26 — Zülâl Ergene, Malatya. 27 — Erdoğan Yılmaz, Ankara. 28 — Mustafa Atak, Çorlu. 29 — Nuri Demirci, İstanbul. 30 — İskender Berberoğlu, Kayseri. 31 — Niyazi Ayaz, Samsun. 32 — Bedri Sondan, İstanbul. 33 — Kâmil Eşsiz, Diyarbakır. 34 — Şükrü Algay, İzmir. 35 — Ayten Nur, Samsun. 36 — Sami Erden, Ankara. 37— Gönül Özcan, İstanbul. 38 — Nihat Alpagot, Elâzığ. 39 — Dinçer Türkmen, Manisa. 40 — Halis Ardıç, İstanbul. 41 — Ali Demirel, İzmir. 42 — Turhan Ersin, İzmit. 43 — Zümrüt Oralı, Ankara. 44 — Yaşar Eşen, İzmir. 45— Mustafa Uykusuz, Ankara. 46— Behiç Biçer, Kadıköy. 47 — Türkân Sevsay, Ankara. 48 — Namık Civelek, İzmit. 49 — Cumhur Atalay, Sıvas. 50 — Besim Canıtez, İstanbul. (Amcabeyin resimli süslü birer mendil.)

51 — Şakir Avgan, Konya. 52 — Nihâl Mert, Kadıköy. 53— Fahire Caner, İstanbul. 54 — Burhan Acar, Çanakkale. 55 — Melek Saruhan, Antalya. 56 — Alâeddin Tuna, Edirne. 57— VahideBirtek, İstanbul. 58 — İhsan Aşan, Ankara. 59 — Oktay Sançar, Konya. 60 — Ahmet Yılmaz, Kayseri. 61 — Cavit Atsız, Diyarbakır. 62 — Mehmet Or, İzmit. 63 — Cemal Alpan, Mersin. 64 — Sungar Erdem, Ankara. 65 — Şadi Çaputçu, Giresun. 66 — Hasan Başar, Malatya. 67- Rıza Ataman, Bursa. 68 — Şahap Sırlı, Edirne. 69 — Hüseyin Öner, Kayseri. 70 — Veli Başar, Edremit. 71 — Behice Adil, Uşak. 72 — Kemal Ertan, İstanbul. 73 — Zeki Sandıç, Antalya. 74— Vehbi Sayan, Adana. 75 — Orhan Kanık, Bolu. 76 — Kerim İnce, Sıvas. 77 — Hasan Kuşaklı, Sinop. 78 — Şaban Demir, Ankara. 79 — Kaya İzer, Ankara. 80- Tarık Eren, Kadıköy. 81 — Nejat Soygan, İstanbul. 82 — Hilmi Güvenir, İzmir. 83 — Muammer Caymaz, Konya. 84 — Kemal Artan, Samsun. 85 — Mazlum Denizmen, Urfa. 86 — Doğan Tezel, Ankara. 87 — Rebii Çağatay, İstanbul. 88 — Arif Ceylân, Çanakkale. 89 — İhsan Göneç, Konya. 90 — Recep Gürses, Mersin. 91 — Zehra Eşsiz, Ankara. Cebeci. 92 — Faik Yurdseven, İstanbul. 93 — Murat Cakalı, Edan İstanbulda bulunanların lûtfen her gün öğleden sonra idarelunanların hediyeleri posta ile hanemize gelip hediyelerini almalarını rca ederiz. Taşrada budirne. 94 — İlhan Atar, Ceyhan. 95 — Tahsin Tırpan, İzmit. 96 — Hakkı Senençli, Ayvalık. 97 — Suat Atasoy, Beykoz. 98 — Mithat Kor, Ankara. 99 — Sacit Karacan, Mersin. 100 — Nail İpeker, Bursa. (Birer Amcabey kartı).

[Dikkat: Hedye kazananlar adreslerine gönderilecektir.]

BİR ŞİİR KİTABI

Çoğu, şiir deyince akla basmakalıp, «ah»lı, «of» lu mısralar, sıra sıra kafiyeler gelir. Oysa ki bunlar arasında derin duygulu, ince sanatlı, engin manalı, billûrdan ve renkten kelimelerle işlenmiş şiirler de vardır. Amma gelgelelim bunları arayıp bulmak için, bir damla bal uğruna avuç dolusu keçi boynuzu yiyenlerin zahmetine katlanmak gerekir!..

Bu zahmetten kurtulmanız için size A B C kitabevinin «Sebîl ve Güvercinler» adiyle yaydığı bir şiir kitabını sağlık vereceğiz. Bu kitap Ziya Osman Saba'nın eserleri arasından seçilmiş şiirlerle doludur. Öyle şiirler ki hepsi de, herkesin içinde duyduğu, fakat bir türlü anlatamadığı, yazılı olarak önünde görünce «hah, işte benim duygularımın tâ kendisi!» diyerek zevk ve saadet duyduğu satırlar!..

Bir tane alıp okuyun. Fiyatı 60 kuruştur.

Sahibi: Sermet Muhtar ALUS
Neşriyat Müdürü: OSMAN N.
Cumhuriyet Matbaası İstanbul 1943

T. İŞ BANKASI

Küçük Cari Hesaplar

1944 İKRAMİYE PLÂNI

KEŞİDELER: 28 İk. kânun, 2 Mayıs, 25 Ağustos, 1 İk. teşrin tarihlerinde yapılır.

1944 İKRAMİYELERİ:

1 adet ANSA (Ankarada Kavaklıderede 1024 M² - İmar ada No. 254 Parsel No. 3)

1	»	2000 Liralık = 2000. —	Lira
3	»	1000 » = 3000. —	»
4	»	500 » = 2000. —	»
10	»	200 » = 2000. —	»
10	»	100 » = 1000. —	»
100	»	50 » = 5000. —	»
150	»	25 » = 3750. —	»
300	»	10 » = 3000. —	»

Türkiye İş Bankasına para yatırmakla yalnız para biriktirmiş ve faiz almış olmaz, aynı zamanda talihinizi de denemiş olursunuz.

Amcabey

SİYASİ MİZAH MECMUASI

Sayı: 58

Balkanlı'nın iç durumu!..